

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200774
Dátum vydania rozhodnutia: 04.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200774.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: T. W. W., X. Š.T. XX, XXX XX L., právne zastúpený: JUDr. Martin Staroň, advokát, Hlavná 89, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM- LVS- 1/2015/OPK zo dňa 17.09.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/94/2017-84 zo dňa 14.11.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/94/2017-84 zo dňa 14.11.2017 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

1. Rozhodnutím Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove (ďalej iba „prvostupňový orgán“) zo dňa 08.04.2015, č. p.: KRPZ-PO-VO2-31-011/2014-PR bol žalobca zodpovedný podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) v 100% rozsahu za škodu, ktorú spôsobil služobnému úradu zavinením porušením svojej povinnosti z nedbanlivosti pri výkone štátnej služby a je povinný v súlade s ustanovením § 160 ods. 1, § 166 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. uhradiť služobnému úradu škodu vo výške 425,27 € a to v lehote 90 dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia. Uvedená škoda bola evidovaná v knihe škôd vedenej na oddelení účtovníctva Centra podpory v Prešove pod evidenčným číslom: 1570044. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplývalo, že dňa 16.10.2010 v čase o 19.40 hod. došlo na ulici Okružnej v Prešove na zastávke MHD vedľa objektu hádzanárskej HANBAL Arény k dopravnej nehode motorového vozidla zn. SUBARU Tribeca, EVČ: PO-999 CO, ktoré viedol vodič N. Y. L.W. a služobného cestného vozidla zn. Volkswagen Passat, EVČ: PO-571 CB, ktoré riadil vodič L.Á. Z. X., v čase nehody služobne zaradený na výkon štátnej služby vo funkcii referent pohotovostnej motorizovanej jednotky, odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ v Prešove (ďalej len „PMJ OPP KR PZ v Prešove“), vo výkone hliadkovej služby spolu s L. T. Š.. K dopravnej nehode a

poškodeniu služobného vozidla došlo tak, že hliadka PMJ OPP KR PZ v Prešove zastavila vozidlo Subaru s vodičom N.. Y. L. z dôvodu spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, kde vodič L.. Z. X. odstaviť služobné vozidlo na pravej krajnici zastávky MHD za vozidlom priestupcu, pričom tento z nezistených príčin začal cúvať s vozidlom Subaru a zadným nárazníkom narazil do predného nárazníka služobného vozidla. Dopravná nehoda bola na mieste zdokumentovaná B.. L. V., kde bola aj následne objasnená pod sp. zn. ORP-DI-ODN-P-715/2010. Na mieste nehody bola spracovaná zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody a vyhotovená fotodokumentácia, ďalej záznam dopravnej nehody a vykonané dychové skúšky. U vodiča L.. Z. X. aj u druhého člena hliadky bola vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom za prítomnosti službu konajúceho nadriadeného v dosaziteľnosti L.. Y. V., v tom čase zaradeného na výkon štátnej služby vo funkcii zástupcu riaditeľa, odboru kriminálnej polície OR PZ v Prešove. K dopravnej nehode bolo dňa 16.11.2010 na ODI OR PZ v Prešove spracované hlásenie adresované na operačný odbor na KR PZ v Prešove. Obaja členovia hliadky PMJ OPP KR PZ v Prešove dňa 16.11.2010 spracovali k dopravnej nehode písomné úradné záznamy a vodič práp. Z. X. aj hlásenie o nehode služobného vozidla, ktoré vzali na vedomie nadriadený veliteľ PMJ OPP KR PZ v Prešove T.. T.. W. W. a riaditeľ KR PZ v Prešove L.. Y. U..

2. Dňa 19.11.2010 žalobca, ako veliteľ pohotovostnej jednotky PZ doručil KR PZ ekonomickému odboru, finančnému oddeleniu Žiadosť o zápis do knihy škôd, ktorou žiadal o zápis škody do knihy škôd na SCV Volkswagen Passat, EVČ: PO - 571CB vo výške 1.000,- €. Na útvare PMJ OPP KR PZ v Prešove bol založený spis k uvedenej škode na služobnom vozidle pod č. KRP-PR-PMJ-130-2/2010.

3. Dňa 29.11.2010 ODI OR PZ ukončilo objasňovanie priestupku s tým, že vodič N. Y. L. bol dôvodne podozrivý zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a/, g/ zákona č. 372/1990 Zb. porušením ust. § 22 ods. 2 a § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 8/ 2009 Z. z. a Správu o výsledku objasňovania priestupku č.p.: ORP-DI-ODN-P-715/2010 doručilo dňa 29.11.2010 na PMJ OPP KR PZ v Prešove.

4. Dňa 05.01.2011 EO KR PZ v Prešove doručil na PMJ OPP KR PZ v Prešove faktúru č. R031 11401, ktorú mal neodkladne uplatniť v poisťovni Wustenrot a v termíne do 27.01.2011 zaslať na EO KR PZ OAS potrebné materiály k ďalšej služobnej potrebe. Dňa 28.12.2010 bola fa. č. R031 11401 z 17.12.2010 predložená do poisťovne Allianz, a.s. a vyplnené tlačivo označené ako Výhlásenie, v ktorom EO KR PZ v Prešove žiadal, aby poistné plnenie po ukončení poistného šetrenia bolo zaslané na účet MV SR.

5. Dňa 31.05.2011 žalobca žiadal ODI OR PZ v Prešove o zaslanie konečnej správy z prejednávania dopravnej nehody. V odpovedi z 14.06.2011 mu bolo oznámené, že správa zo šetrenia dopravnej nehody mu bude zaslaná po právoplatnosti rozhodnutia.

6. Dňa 28.03.2011 ODI OR PZ v Prešove vydalo rozhodnutie o priestupku č. p.: ORP- DI- BCP-P-1090/2010, ktorým bol N.. Y. L. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/, g/, a/ zákona č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta vo výške 1.000,- € a zákaz viesť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov. Rozhodnutím zo dňa 22.07.2011 č.p.: ORP-DI-BCP-P-1090/2010 ODI OR PZ v Prešove bol odložený výkon uvedeného rozhodnutie o priestupku zo dňa 28.03.2011, pretože N.. Y. L. podal proti rozhodnutiu KDI KR PZ v Prešove návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Dňa 07.02.2012 vydal Krajský súd v Prešove rozsudok č.k. 1S/98/2011-57, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného č.p.: KRP-P-72-003/KDI-BCP-2011 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove zo dňa 28.03.2011 č.p.: ORP-DI-BCP-P-1090/2010 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z rozhodnutia krajského súdu vyplývalo (str. 7 ods. 2), že N.. Y. L. sa odmietol vyjadriť k dopravnej nehode a uviedol, že do žiadneho vozidla nenacúval. Z uvedeného rozhodnutia ďalej vyplývalo (str. 16 posledný odsek) „z doposiaľ vykonaného dokazovania a z obsahu pripojeného administratívneho spisu sa javí dostatočne preukázaným, že dňa 16.11.2010 v čase o 19.40 hod. bol žalobca ako vodič motorového vozidla Subaru Tribeca zastavený pomocou použitia svetelného signálu „STOP“ hliadkou PZ. Po zastavení vozidla začal s vozidlom cúvať a narazil do predného nárazníka ním odstaveného služobného motorového vozidla Volkswagen Passat, ktoré z dôvodu

služobnej povinnosti a kontroly v cestnej premávke bolo odstavené za ním. Okolnosti dopravnej nehody vyplývali zo záznamov o ohliadke miesta dopravnej nehody, záznamu dopravnej nehody a záznamov o podaní vysvetlenia tak policajtov PMJ, svedkov dopravnej nehody P. J.V. H. K. L. a pripojenej fotodokumentácie dopravnej nehody.“ Proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove podalo Ministerstvo vnútra SR odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sžd/11/2012 zo dňa 22.01.2013 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 1S/98/2011-57 zo dňa 07.02.2012 zmenil a žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu vyplývalo (str. 15 prvý odsek), že „Navyše skutočnosť, že k nehode došlo a že na služobnom vozidle PZ vznikla škoda, nepochybne vyplýva z administratívneho spisu žalovaného. Doklad o vzniknutej škode na vozidle bol žalobcovi zaslaný ...“

7. Dňa 18.11.2010 bol založený žalobcom Zberný spis č. KRP-PP-PMJ-130/2010 vo veci: Dopravná nehoda SCV PO-571CB - L.. Z. X., s dátumom uzavretia spisu 31.12.2011, ktorého prílohami sú: OR PZ ODI č. DN-0705/2010 zo dňa 16.11.2010 - hlásenie; úradný záznam zo dňa 16.11.2010 spísaný L.. T. Š., služobne zaradeným ako referent PMJ OPP KR PZ v Prešove; úradný záznam zo dňa 16.11.2010 spísaný L.. Z. X., služobne zaradeným ako referent PMJ OPP KR PZ v Prešove; Žiadosť o zápis do knihy škôd - zaslanie zo dňa 18.11.2010 zaslaná žalobcom na KR PZ ekonomický odbor, finančné oddelenie Prešov; Hlásenie o nehode služobného vozidla podpísané dňa 18.11.2010 žalobcom; Vec: N.. Y. L. z Prešova dopravná nehoda, správa o výsledku objasňovania priestupku - predloženie zo dňa 29.11.2010; Zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody z 16.11.2010; Záznam dopravnej nehody z 16.11.2010; Vec: Faktúra po oprave SCV - zaslanie zo dňa 27.12.2010; Výhlásenie zo dňa 28.12.2010 poisťovne Allianz, a.s.; Žiadosť o zaslanie konečnej správy z prejednávania DN - zaslanie zo dňa 31.05.2011 podpísané žalobcom adresované OR PZ ODI v Prešove; Vec: Správa zo šetrenia dopravnej nehody - upovedomenie zo dňa 14.06.2011 adresované KR PZ OPP PMJ v Prešove; Vec: Správa zo šetrenia dopravnej nehody zo dňa 31.08.2011 adresovaná KR PZ OPP PMJ v Prešove; Podanie poisťovne Allianz, a.s. zo dňa 11.12.2012 doručené dňa 20.12.2012 na KR PZ OPP PMJ v Prešove; Vec: Poistený Y. L., DN dňa 16.11.2010, Správa - zaslanie zo dňa 21.12.2012 zaslaná žalobcom do poisťovne Allianz, a.s.; Vec: Došetrenie škodovej udalosti zo dňa 02.12.2013 adresované poisťovňou Allianz, a.s. doručená na KR PZ OPP PMJ v Prešove dňa 13.12.2013;

8. Dňa 14.01.2014 bol otvorený spis KRPZ-PO-OPP2-62/2014 ukončený dňa 31.12.2014 spracovaný žalobcom, ktorého prílohami sú: Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžd/11/2012 zo dňa 22.01.2013; Správa o vyšetrení škody č.p.: KRPZ-PO-OPP2-62-001/2014 zo dňa 14.01.2014 spracovaná škodovou komisiou KR na odbore poriadkovej polície KR PZ v Prešove; Vec: Škodová udalosť č. 1-129/65-2010 - odstúpenie zo dňa 28.01.2014 KR PZ OPP PMJ v Prešove podpísané žalobcom adresované Ministerstvu vnútra SR, Centrum podpory, oddelenie automobilovej služby v Prešove.

9. Krajský súd v Bratislave, ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 zák. č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) s poukazom na ust. § 491 ods. 1 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe a žalobu zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 190 SSP.

10. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č.p.: KRPZ-PO-VO2-31-011/2014-PR zo dňa 08.04.2015 na základe ktorého T.. T.. W. W., služobne zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii veliteľ Pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ odboru poriadkovej polície KR PZ v Prešove, služobného úradu MV SR podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. zodpovedal v 100% rozsahu za škodu, ktorú spôsobil služobnému úradu zavineným porušením svojich povinností z nedbanlivosti pri výkone štátnej služby a v súlade s ust. § 166 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z. z. je povinný uhradiť služobnému úradu škodu vo výške 425,27 eur. Správne orgány oboch stupňov zodpovednosť žalobcu za spôsobenú škodu ustálili na tom základe, že žalobca nezabezpečil riadne a včas uplatnenie práva služobného úradu na náhradu škody u zodpovedného subjektu a následne nebol včas pred uplynutím subjektívnej ani objektívnej lehoty predložený škodový spis s návrhom na

súdne vymáhanie náhrady škody na vnútorný odbor KR PZ v Prešove. Tým došlo k premlčaniu nároku služobného úradu na náhradu škody vo výške 425,27 € voči zodpovednej osobe.

11. Podľa krajského súdu zákonodarca v právnej norme § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje zodpovednosť policajta služobného úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby v priamej súvislosti s ním, pričom povinnosť preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje právne podmienky vzniku zodpovednosti policajta za škodu vzniknutú služobnému úradu tak, že kumulatívne musia byť splnené - preukázanie škody, preukázanie, že policajt porušil povinnosti pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, v dôsledku čoho vznikla škoda, teda príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou, zavinenie policajta a právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby. Ďalej zákonodarca v právnej norme § 166 ods. 1, ods. 2 uvedeného zákona ustanovuje zodpovednosť policajta za škodu tak, že je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak ju na základe dohody neodčini uvedením do predchádzajúceho stavu a výšky náhrady škody, ktorá vznikla jeho nedbanlivostným zavinením. Súčasne zákonodarca v právnej norme § 167 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ustanovuje podmienky, ak za škodu zodpovedá niekoľko policajtov.

12. Spracovateľom zberného spisu KRP-PP-PMJ-130/2010 bol žalobca, ktorý podal aj žiadosť o zápis do knihy škôd zo dňa 18.11.2010 a bola mu zaslaná faktúra č. R031 11404 a bol vyzvaný o jej zaslanie do poisťovne a následné zaslanie potrebných materiálov do 27.01.2011 na EO KR PZ OAS v Prešove.

13. Dňa 28.05.2010 bol vydaný Pokyn riaditeľa KR PZ v Prešove č. 2, ktorým sa upravuje postup nadriadených v oblasti riešenia a likvidácie škôd spôsobených na majetku štátu v správe KR PZ v Prešove a pri určovaní dávok úrazového zabezpečenia v súvislosti so služobným úrazom a chorobou z povolania, podľa ktorého bol v plnom rozsahu zodpovedný za škodový spis žalobca a v zmysle čl. 27 a 29 bolo jeho povinnosťou predložiť škodový spisový materiál s návrhom na súdne vymáhanie na vnútorný odbor KR PZ v Prešove včas, aby nedošlo k premlčaniu práva. Nakoľko nebolo právo na náhradu škody uplatnené v konaní voči N. Y. L., aby nedošlo k premlčaniu práva nemal čakať až do záverečného rozhodnutia v priestupkovom konaní súdom vo veci viny alebo nevinu priestupcu. Nakoľko žalobca založil a viedol škodový spis nepostupoval v zmysle Pokynov riaditeľa KR PZ v Prešove t.j. nedoručil tento spis vnútornému odboru KR PZ v Prešove tento nemohol uplatniť škodu v adhéznom konaní.

14. Krajský súd uviedol, že škoda na služobnom vozidle bola stanovená vo výške 425,27 € čo vyplýva z fa. č. R031 11401 vystavená Automobilovými opravovňami MV SR, a.s. pracovisko Prešov. Škoda bola riešená v samostatnom škodovom konaní, ktoré bolo vedené na PMJ OPP KR PZ v Prešove a jeho vedenie mal na starosti žalobca. Žalobca nepostupoval v zmysle Pokynu riaditeľa KR PZ v Prešove č. 2 (čl. 27 a 29) a škodový spis spolu so záverečnou správou o vyšetrení škody s návrhom škodovej komisie na občianskoprávne vymáhanie, nebol predložený včas na vnútorný odbor došlo k premlčaniu nároku je preto zodpovedný za vznik škody žalobca.

15. V tejto súvislosti dal krajský súd do pozornosti žalobcu, že v uvedenom konaní bola preukázaná škoda a jej výška, ktorá vznikla služobnému úradu v súvislosti s nečinnosťou žalobcu, nakoľko nepostupoval v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami prijatých pokynov riaditeľa KR PZ v Prešove a nariadenia MV SR č. 43/2010 a tým došlo k premlčaniu nároku služobného úradu voči poisťovni. Krajský súd konštatoval, že žalovaný zistil dostatočne skutkový stav a správne právne posúdil jeho zodpovednosť za škodu vzniknutú služobnému úradu a preto s poukazom na § 190 SSP zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú.

II.

16. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca („kasačný sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

17. Podľa žalobcu krajský súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď celú právnu vec zjednodušil na porušenie povinnosti neodovzdať včas spisový materiál na vymáhanie na vnútorný odbor KR PZ v Prešove. Súd nevzal do úvahy, že poisťovňa nepostupovala správne, keď odmietla vyplatiť poistné plnenie, nakoľko u poisťovne bol nárok na náhradu škody uplatnený včas a riadne, bol preukázaný faktúrou č. R031 11401 na sumu 425,27 €. Nárok bol uplatnený v rámci premlčacej doby. Úmyselným a účelovým naťahovaním prešetrenia dopravnej nehody zo strany poisťovne vznikol stav, že KR PZ v Prešove boli v omyle, že poisťovňa ich nárok šetrí a poskytne poistné plnenie. Poisťovňa však účelovo vyčkala na uplynutie premlčacej doby a následne odmietla vyplatiť poistné plnenie z dôvodu premlčania. KR PZ v Prešove namiesto podania žaloby na poisťovňu, kde by až súd rozhodol, či je nárok premlčaný, dalo k náhrade celú škodu žalobcovi ako jedinej zodpovednej osobe, čo je absolútne nesprávny a nezákonný postup zo strany KR PZ v Prešove ako prvostupňového orgánu a žalovaného ako odvolacieho orgánu, preto je potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného ako odvolacieho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

18. Žalobca namietal nesprávny právny názor žalovaného a prvostupňového orgánu vyjadrený na str. 9 napadnutého rozhodnutia, že odo dňa 16.11.2010 bola známa skutočnosť o tom, kto za škodu zodpovedal, čo postačovalo na podanie žaloby o náhradu škody, pričom nebol dôvod, aby sa plynutie subjektívnej premlčacej lehoty začalo odvíjať až do právoplatnosti rozsudku NS SR č.k. 1Sžd/11/2012. Tento názor žalovaného bol nesprávny z toho dôvodu, že rozhodnutie KDI v Prešove o uznaní N. L. ako priestupcu za vinného zo spáchania priestupku bolo rozsudkom krajského súdu zrušené, teda nastala situácia, že právoplatné rozhodnutie KDI v Prešove ako správneho orgánu bolo neprávoplatne zrušené a nastali pochybnosti o tom, že priestupca bol vinníkom dopravnej nehody a či bol subjekt zodpovedný za škodu. Bolo potrebné podotknúť aj to, že krajský súd odložil výkon rozhodnutia správneho orgánu, čo tiež spochybňovalo vedomosť poškodeného o osobe škodcu.

19. Podľa žalobcu mal byť správny názor ten, že subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody voči priestupcovi začala plynúť až odo dňa 04.03.2013, teda odo dňa právoplatnosti rozsudku NS SR sp.z. 1Sž/11/2012 a uplynula súčasne s uplynutím objektívnej premlčacej doby dňa 16.10.2013. Posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby má význam z dôvodu:

- že dňa 28.12.2010 ekonomický odbor KR PZ v Prešove /nie žalobca/ predložil do poisťovne doklad preukazujúci výšku spôsobenej škody;
- ekonomickým odborom KR PZ v Prešove bol dňa 07.03.2011 spresnený zápis v knihe škôd;
- poisťovňa listom zo dňa 11.12.2012 žiadala KR PZ v Prešove o zaslanie konečnej správy o výsledku šetrenia dopravnej nehody;
- podľa str. 11 napadnutého rozsudku „dňom 17.12.2012 uplynula dvojročná subjektívna premlčacia lehota“ ;
- dňa 11.12.2012 požiadala poisťovňa o doloženie konečnej správy šetrenia poistnej udalosti za účelom jej vysporiadania KR PZ v Prešove tento list doručilo PMJ OPP KR PZ v Prešove až dňa 20.12.2012, teda po uplynutí premlčacej doby, ako tvrdí žalovaný. Žalobca obratom odpovedal na tento list hneď 21.12.2012. Žalobca preto nemôže byť zodpovedný za škodu, keď mu bola výzva poisťovne doručená až po uplynutí subjektívnej premlčacej doby podľa teórie prvostupňového orgánu a prvostupňový orgán bol nečinný;
- Rozsudok NS SR sp.z. 1Sž/11/2012 zo dňa 22.01.2013 právoplatný 04.03.2013 bol doručený na KDI KR PZ v Prešove a následne na vnútorný odbor KR PZ v Prešove, kde bol dňa 26.04.2013 pridelený pracovníkovi vnútorného odboru na vybavenie. Žalobcovi ani na útvar PMJ OPP KR PZ v Prešove však doručený nebol. Od doručenia rozsudku, teda od pridelenia pracovníkovi vnútorného odboru na vybavenie, do uplynutia objektívnej premlčacej doby bolo 7 mesiacov, čo znamená, že pracovník vnútorného odboru KR PZ v Prešove mal vec vybaviť tak, že mal podať žalobu na náhradu škody alebo upovedomiť o právoplatnom rozsudku žalobcu a vyzvať ho, aby v zmysle pokynov a interných smerníc požiadal o podanie žaloby. KR PZ v Prešove je však jeden celok a PMJ len jeho organizačný útvar , takže keď sa právoplatný rozsudok NS SR dostal do dispozičnej sféry KR PZ v Prešove malo toto priamo podať žalobu o náhradu škody.

20. Žalobca nemal a nemohol mať informácie o tom, kto je zodpovedný za dopravnú nehodu, a to vzhľadom na odklad výkonu rozhodnutia KDI v Prešove a rozsudok krajského súdu o zrušení rozhodnutia KDI v Prešove, a nemal ani vedomosť o právoplatnom rozsudku NS SR sp.zn. 1SŽ/11/2012 nakoľko mu nebol doručený, a z toho dôvodu nemohol v premlčacej dobe od 04.03.2013 do 16.11.2013 urobiť úkony smerujúce k uplatneniu škody súdnou cestou. Rozsudok bol žalobcovi doručený až po uplynutí objektívnej premlčacej doby.

21. Žalobca poukázal na to, že súd sa pri rozhodovaní mal vysporiadať s tým, kto je zodpovedným subjektom na uplatnenie nároku na náhradu škody v občianskoprávnom alebo adhéznom konaní. Prvostupňový orgán, napriek dlhodobej vedomosti o škode a napriek svojmu konaniu, kedy on sám nahlásil túto škodu do poisťovne, sa snažil zvaliť vinu za neuplatnenie nároku na náhradu škody súdnou cestou na žalobcu, a na str. 14 napadnutého rozhodnutia tvrdil, že práve žalobca založil škodový spis a viedol ho, že práve žalobca mal podať návrh na vydanie poverenia na určenú osobu a tento návrh zaslať na vnútorný odbor KR PZ v Prešove. Žalobca však nie je subjektom zodpovedným za nepodanie žaloby na náhradu škody na súd. Žalobca nebol oprávnený uplatniť náhradu škody v adhéznom konaní ani následne v občianskom súdnom konaní, a preto neporušil žiadnu právnu povinnosť. Zmysle čl. 18 pokynu č. 2/2010 nebol žalobca priamo určenou osobou na uplatnenie práva na náhradu škody. Následne na str. 14 napadnutého rozhodnutia žalovaný vytváral nesprávnu teoretickú konštrukciu tak, aby zodpovedným subjektom sa stal žalobca a tvrdil, že žalobca mal požiadať svojho nadriadeného na vydanie poverenia na určenú osobu na uplatnenie náhrady škody, o to viac že je členom škodovej komisie na OPP KR PZ v Prešove. Do uplynutia premlčacej doby mal prvostupňový orgán vedomosť o škode a túto riadne uplatňoval v mene KR PZ v Prešove voči poisťovni, pričom nikdy nežiadal ani neupozornil žalobcu, aby tento požiadal o určenie poverenej osoby.

22. Žalobca poukázal na to, že na uplatnenie náhrady škody v adhéznom konaní alebo súdnou cestou je jediným spôsobilým subjektom KR PZ v Prešove, nie organizačná jednotka PMJ OPP KR PZ v Prešove, ktorá nemá právnu subjektivitu. Žalobca teda neporušil svoju právnu povinnosť podľa pokynu č. 2/2010.

23. KR PZ v Prešove bol vyzvaný zo strany ODI v Prešove, aby si uplatnil škodu v adhéznom konaní a aby určil zodpovednú osobu na vypočítanie ohľadne škody avšak KR PZ v Prešove tak neurobil, čo vyplynulo zo strany 10 napadnutého rozhodnutia. O prebiehajúcom priestupkovom konaní malo pritom vedomosť.

24. Žalobca poukázal na to, že KR PZ v Prešove konaním žalobcu nevznikla žiadna škoda. Škoda ako objektívny následok dopravnej nehody vznikol zavineným porušením právnej povinnosti priestupcu, a to vo výške 425,27 €. Túto škodu ako pohľadávku voči priestupcovi KR PZ v Prešove eviduje, avšak podľa napadnutého rozhodnutia ju nemieni vymáhať, a nakoľko sa obáva, že priestupca resp. poisťovňa ako vedľajší účastník, by vzniesol námietku premlčania. Aj keby bol nárok premlčaný, oslabuje sa len jeho vymáhateľnosť súdnou cestou, avšak nárok naďalej existuje ako naturálna obligácia. Nie je pritom isté, či by námietka premlčania bola zo strany priestupcu alebo poisťovne vznesená v súdnom konaní bez toho, aby takéto súdne konanie prebehlo a nárok poškodeného bol zamietnutý práve pre vznesenú námietku premlčania.

25. Ďalším predpokladom zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti, ktoré porušenie žalobca neuznáva. Žalobca poukázal na to, že nie je bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že on zaviniť neuplatnenie náhrady škody v sume 425,27 € a teda, že v konečnom dôsledku on zaviniť škodu. Medzi konaním žalobcu a škodcu nie je príčinná súvislosť, nakoľko následok nenastal konaním žalobcu.

26. Žalobca navrhol aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie alebo alternatívne zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie.

27. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril, že s argumentáciou žalobcu a jeho právnym názorom nesúhlasil, stotožnil sa s výrokom uvedeným v napadnutom rozsudku. Žalovaný trval na svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe, ktoré bolo zaslané súdu pod č.p. KM-OPS1-S-72/2016 zo dňa 05.05.2016. Žalovaný navrhol rozsudok kasačného súdu potvrdiť a kasačnú sťažnosť v zmysle § 461 SSP.

III.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podanej kasačnej sťažnosti žalobcu (§ 453 ods. 1 S.s.p.), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP), a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

29. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. KM-OLVS-51/2015/OPK zo dňa 17.09.2015, ktorým bol žalobca zodpovedný podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. v 100% rozsahu za škodu, ktorú spôsobil služobnému úradu zavinením porušením svojej povinnosti z nedbanlivosti pri výkone štátnej služby a je povinný v súlade s stanovením § 160 ods. 1, § 166 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. uhradiť služobnému úradu škodu vo výške 425,27 € a to v lehote 90 dní po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

30. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/94/2017-84 zo dňa 14.11.2017, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

31. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP rozhodnutím orgánu verejnej správy sa rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 160 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 164 a 165.

Predpokladom na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu je vznik škody,

- a) porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo
- b) v priamej súvislosti s ním,
- c) príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie,
- e) právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby.

Podľa § 166 ods. 1, ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak ju na základe dohody neodčiní uvedením do predchádzajúceho stavu.

Výška náhrady škody spôsobenej z nedbanlivosti nesmie u policajta presiahnuť sumu rovnajúcu sa trojnásobku služobného platu, ktorý mu patril v čase porušenia služobnej povinnosti, z ktorej škoda vznikla.

Podľa § 167 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. ak za škodu zodpovedá niekoľko policajtov, každý z nich je povinný uhradiť pomernú časť škody podľa miery svojho zavinenia; ak niektorý z nich spôsobil škodu úmyselne alebo podľa § 166 ods. 3 písm. b/, zodpovedá za celú úmyselne spôsobenú škodu.

Podľa § 170 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. služobný úrad je povinný vyžadovať od policajta náhradu škody, za ktorú policajt zodpovedá. O náhrade škody spôsobenej služobnému úradu rozhoduje nadriadený. Výšku požadovanej náhrady škody určuje nadriadený, ktorý ju prerokuje s policajtom.

Podľa § 238 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka.

Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy.

Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa Prílohy č. 1 bod 3 rozkazu riaditeľa KR PZ v Prešove č. 44/2010 bola zriadená škodová komisia riaditeľa krajského riaditeľstva na odbore poriadkovej polície krajského riaditeľstva, ktoré členom bol aj žalobca.

Podľa čl. 2 zásad činnosti škodovej komisie

bod 6 Po prerokovaní škodovej udalosti v škodovej komisii predseda predloží riaditeľovi krajského riaditeľstva bez zbytočného odkladu správu o vyšetrení škody s návrhom písomnej dohody o náhrade škody alebo rozhodnutia o náhrade škody, návrh na občiansko-právne vymáhanie škody.

bod 7 Predseda škodovej komisie zabezpečí po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o náhrade škody, resp. uzatvorení dohody o náhrade škody vypracovanie predpisu pohľadávky, ktorý zašle v dvoch vyhotoveniach na ekonomický odbor služobného úradu spolu s originálom rozhodnutia alebo dohody.

bod 8 Škodový spis vedie predseda škodovej komisie až do vysporiadania škody podľa nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 43/2010.

Podľa čl. 13 ods. 4 nariadenia MV SR č. 43/2010 o registratúrnom poriadku spracovateľ zodpovedá za vecnú a jazykovú správnosť, ako aj formálnu stránku vybavenia spisov. Ak si to vybavenie veci vyžiada, zabezpečí súčinnosť iných orgánov alebo úradov; ich stanoviská sú súčasťou spisu.

32. Najvyšší súd z administratívneho spisu zistil, že žalobca bol služobne zaradený v stájej štátnej službe vo funkcii veliteľ Pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ odboru poriadkovej polície KR PZ v Prešove. Dňa 16.11.2010 vznikla na služobnom cestnom vozidle VW Passat (toho času pridelenom na PMJ PZ) pri dopravnej nehode škoda a žalobca ako bezprostredne nadriadený spracoval zápis do knihy škôd a založil škodový spis.

33. Najvyššiemu súdu je z ustanovení pokynu č. 2/2010 a vyššie opísaných skutočností zrejmé, že do skončenia priestupkového konania mala určená osoba riadne a včas uplatniť právo na náhradu známej výšky škody voči zodpovednej osobe v tomto konaní, čím by bolo aj spôsobené prerušenie plynutia premlčacej lehoty až do právoplatného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR.

34. Podľa čl. 1 v tom čase platného pokynu riaditeľa KR PZ v Prešove č. 2/2010 zo dňa 28.05. 2010 (platného od 10.07.2010 do platnosti pokynu č. 47/2014), ktorým sa upravuje postup nadriadených v oblasti riešenia a likvidácie škôd spôsobených na majetku štátu v správe KR PZ v Prešove a pri určovaní dávok úrazového zabezpečenia v súvislosti so služobným úrazom a chorobou z povolania, KR PZ v Prešove ako rozpočtová organizácia spravuje majetok štátu v rozsahu a spôsobom určeným zákonom o správne majetku štátu.

35. Podľa čl. 18 pokynu č. 2/2010 zo dňa 28.05.2010 nadriadení /nadriadeným sa rozumejú riaditelia organizačných zložiek krajského riaditeľstva a riaditelia okresných riaditeľstiev/ určia jedného policajta (ďalej len „určená osoba“), ktorý bude uplatňovať práva správcu na náhradu škody vzniknutú na majetku štátu a škody, ktoré vznikli vyplatením náhrad v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v adhéznom konaní v zmysle zákona č. 301/2005 Z.z. (Trestný poriadok) v znení neskorších predpisov a v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších spisov.

36. Podľa čl. 18 ods. 3 pokynu č. 2/2010, určená osoba postupuje v priestupkovom konaní podľa § 70 zákona o priestupkoch (náhrada škody).

Podľa čl. 18 ods. 4 pokynu č. 2/2010, v konaní o náhrade škody spôsobenej zamestnancovi ako aj v iných prípadoch, mala určená osoba uplatňovať práva krajského riaditeľstva v príslušnej poisťovni.

Podľa čl. 19 pokynu č. 2/2010 nadriadení na určeného policajta predložia návrh na vydanie poverenia za účelom plnenia úloh vyplývajúcich z čl. 18 pokynu č. 2/2010, ktorý zašlú na vnútorný odbor.

37. Najvyšší súd má za to, že žalobca nemal priamo vystavené poverenie v zmysle čl. 18 pokynu č. 2/2010 a nebol teda priamo určenou osobou na uplatňovanie práva na náhradu škody. V zmysle čl. 19 mal nadriadený (riaditeľ organizačnej zložky KR PZ v Prešove, teda riaditeľ OPP KR PZ v Prešove) uloženú povinnosť predložiť návrh na vydanie poverenia pre určenú osobu za účelom plnenia úloh vyplývajúcich z čl. 18 a tento zaslať na vnútorný odbor KR PZ v Prešove. Takýto predložený návrh by bol podkladom pre spracovanie poverenia na určenú osobu, ktorý schvaľoval riaditeľ KR PZ v Prešove. Týmto postupom by bol splnený čl. 18 pokynu č. 2/2010. Z administratívneho spisu sú najvyššiemu

súdu známe poverenia, ktoré boli v roku 2010 a 2012 vystavené určeným osobám na uplatňovanie práva na náhradu škody v adhéznom konaní v súlade s čl. 18 pokynu č. 2010. Podľa najvyššieho súdu žalobca nebol určený podľa čl. 18 ods. 1 pokynu riaditeľa KR PZ č. 2/2010 a taktiež nebol oboznámený so žiadnym poverením podľa čl. 20 pokynu č. 2/2010.

38. V zmysle čl. 33 písm. a) pokynu č. 2/2010 splnomocnil krajský riaditeľ Policajného zboru v Prešove nadriadených /riaditeľov organizačných zložiek krajského riaditeľstva a riaditeľov okresných riaditeľstiev/ na uplatnenie náhrady škody výzvou u zodpovedného subjektu, ktorá vznikla krajskému riaditeľstvu ako správcovi majetku zavineným konaním týchto zodpovedných osôb, nie policajtov krajského riaditeľstva.

39. Najvyššiemu súdu z administratívneho spisu nie je zrejmé, kto bol zodpovedným subjektom na uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní. Žalobca nebol poverený ani oboznámený so žiadnym poverením preto povinnosť uvedenú v čl. 18 a 19 pokynu č. 2/2010 žalobca nemohol naplniť.

40. Najvyšší súd má za to, že do uplynutia premlčacej doby vykonával všetky úkony ohľadne škody ekonomický odbor KR PZ v Prešove. Do uplynutia premlčacej doby mal prvostupňový orgán vedomosť o škode a riadne ju uplatňoval v mene KR PZ v Prešove voči poisťovni, pričom v spise sa nenachádza, že by žalobcu niekto žiadal o určenie poverenej osoby. Podľa najvyššieho súdu jediný spôsobilý subjekt na uplatnenie náhrady škody v adhéznom konaní alebo súdnou cestou boli nadriadení /riaditelia organizačných zložiek krajského riaditeľstva a riaditeľov okresných riaditeľstiev/, ktorí mali určiť policajta, ktorý by uplatnil práva správcu na náhradu škody vzniknutú na majetku štátu a škody, nie organizačná jednotka PMJ OPP KR PZ v Prešove, ktorá nemala právnu subjektivitu. KR PZ v Prešove malo uplatniť náhradu škody v adhéznom alebo súdnom konaní (čl. 19 pokynu č. 2/2010). Za neuplatnenie náhrady škody žalobca nie je zodpovedný, vzhľadom k nepreukázaniu poverenia v zmysle čl. 18 pokynu č. 2/2010 riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, ktorým sa upravuje postup nadriadených v oblasti riešenia a likvidácie škôd spôsobených na majetku štátu v správne Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove. Žalobca nebol poverený na uplatnenie práva správcu na náhradu škody vzniknutú na majetku štátu v adhéznom konaní.

41. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Krajský súd sa musí vysporiadať s námietkou žalobcu, kto bol zodpovedným subjektom na uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní.

IV.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti najvyšší súd rozsudok Krajského súdu Bratislave č.k. 5S/94/2017-84 zo dňa 14.11.2017 v podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd zároveň zdôraznil, že krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

43. Podľa § 467 ods. 3 SSP ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

44. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vrátil na ďalšie konanie a v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne krajský súd.

45. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.